

6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia.
7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia prawa do obrony i prawa do skutecznej ochrony sądowej.
8. Zarzut ósmy dotyczący braku uwierzytelnienia przedstawienia uzasadnienia.

**Odwołanie wniesione w dniu 6 września 2016 r. przez Erika Simpsona od postanowienia wydanego
w dniu 24 czerwca 2016 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-142/11 RENV
Simpson/Rada**

(Sprawa T-646/16 P)

(2016/C 419/67)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Erik Simpson (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat M. Velardo)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (SSP) z dnia 24 czerwca 2016 r. w sprawie F-142/11 RENV Erik Simpson/Rada w zakresie, w jakim oddalono w nim żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady Unii Europejskiej z dnia 9 grudnia 2010 r. i stwierdzono, że skarżący pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę;
- w razie potrzeby, przekazanie sprawy do sądu pierwszej instancji;
- obciążenie Rady kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący faktu, że jeśli chodzi o obowiązek uzasadnienia, SSP dopuścił się naruszenia prawa, naruszył prawo europejskie, nie przedstawił w swoim postanowieniu przewidzianych powodów i dokonał przeinaczenia środków dowodowych.
2. Zarzut drugi dotyczący faktu, że jeśli chodzi o zasadę równego traktowania i oczywisty błąd w ocenie, wnoszący odwołanie twierdzi, że SSP dokonał przeinaczenia środków dowodowych, dopuścił się naruszenia prawa, naruszył prawo europejskie i nie uzasadnił w sposób wystarczający zaskarżonego postanowienia.

**Odwołanie wniesione w dniu 16 września 2016 r. przez HD od wyroku wydanego w dniu 21 lipca
2016 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-136/15, HD/Parlament**

(Sprawa T-652/16 P)

(2016/C 419/68)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: HD (Aach, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Bernard-Glanz)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- Uznanie niniejszego odwołania za dopuszczalne;
- Uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej z dnia 21 lipca 2016 r., HD/Parlament (F-136/15);
- Uwzględnienie żądania stwierdzenia nieważności przedstawionego w pierwszej instancji;
- Obciążenie Parlamentu kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący przeinaczenia okoliczności faktycznych i dowodów, oczywistego błędu w ocenie i naruszenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. 2001, L 8, s. 1).
2. Zarzut drugi dotyczący braku uzasadnienia zaskarżonego wyroku.

Skarga wniesiona w dniu 20 września 2016 r. – Villeneuve/Komisja**(Sprawa T-671/16)**

(2016/C 419/69)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Vincent Villeneuve (Montpellier, Francja) (przedstawiciel: adwokat C. Mourato)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji komisji konkursowej konkursu otwartego EPSO/AD/303/15 (AD7) z dnia 5 listopada 2015 r. dotyczącej skarżącego;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania na podstawie art. 134 regulaminu postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia, ponieważ zaskarżona decyzja nie wyjaśniała jakoby powodów, dla których strona skarżąca miała nie posiadać doświadczenia zawodowego w obszarze konkursu, które wystarczałyby do przyjęcia jej kandydatury do następnego etapu konkursu.
2. Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w ocenie, jakiego dopuściła się komisja konkursowa, ponieważ weryfikacja minimalnego doświadczenia zawodowego w obszarze konkursu, której miała dokonać komisja konkursowa w pierwszej kolejności nie mogła dotyczyć tego, czy kandydat jest odpowiednią osobą na stanowisko do obsadzenia oraz ustalonych w tych ramach kryteriów wyboru, biorąc pod uwagę, że kontrola warunków dopuszczenia odbywa się podczas ostatnich faz konkursu.